

Nils Villemoes

Foredrag med humor og forstand om ledelse, økonomi og hvad der ellers drejer rundt

Et par bevingede ord om hjulet:

"I østen stiger solen op", synger vi, men det passer ikke, det er jorden, der drejer rundt om sin egen akse samtidig med, at den bevæger sig rundt om solen, og vi følger med. Heldigt nok at jorden således vender ryggen til solen nu og da, for det er en forudsætning for at alt det, vi kalder liv, kan udfolde sig på den klode, vi kalder vores. Jordkloden.

I virkeligheden er tid noget, vi selv har fundet på, så vi bedre kan holde styr på tiden. Hver gang lyset forsvinder om på den anden side af kloden, er der gået endnu en dag, når det er sket 365 gange --- godt og vel, er der gået præcis et år, så tiden går, men den kommer igen. Hele tiden, tiden går i ring samtidig med, at den bevæger sig fremad gennem de tre tidsrum, vi kalder fortiden, nutiden og fremtiden.

I det første rum opbevarer vi alle de erindringer og erfaringer, vi har med i bagagen, det er vores historie. I takt med, at vi får historien på afstand, skriver vi den om, så den passer bedre til de forudsætninger, der nu gælder. Det er et led i det, vi kalder udvikling, at vi bliver klogere. Det betyder, at de, der i sin tid var med til at skabe historien, ville få svært ved at genkende den, hvis de fik mulighed for at opleve den igen i vores udformning. Nu er det ikke længere deres historie, nu er det vores!

Vi former selv historien i takt med, at tiden går. Det er stort set den samme evne, vi udnytter, når vi kigger den anden vej: ind i fremtiden. Fremtiden findes, men kun i form af de forestillinger, vi gør os, mens vi bevæger os fremad, som er den retning, vi bevæger os i simpelthen. Foran os findes en imaginær sce-

ne, dvs. en ramme fuld af muligheder, men også fuld af begrænsninger. Her kan vi nu opføre ikke bare en version af fremtiden, men en helt stribe såkaldte scenarier, og blandt disse fremtidsbilleder kan vi vælge ét eller flere, som vi herefter kan bruge som pejlemærker på vej ind i fremtiden. Det er dét, der adskiller os fra alle de øvrige arter, der færdes på den klode, vi kalder vores.

Vi har nytårsfortsætter. Det er det, der gør os suveræne i forhold til alle de andre. Vi kan se ind i fremtiden, selv om den ikke findes. Derinde kan vi forestille os hvad som helst, et helt andet samfund end det, vi lever i her og nu, og vi kan selv gøre noget for at bevæge samfundet i den retning, vi ønsker, det skal bevæge sig i, naturligvis under den forudsætning, at vi kan blive enige, og det kan vi ikke – heldigvis, for så havde vi for længst jaget alle de andre bort. Det er os, der vinder kapløbet, hvis det kommer så vidt, hvad det forhåbentlig ikke gør. Vi har indflydelse på udviklingen om end i begrænset grad. Det betyder, at vi ikke bestemmer alting.

Det, vi kalder udviklingen, bestemmer faktisk en hel del. Den digitale udvikling, den globale udvikling, den økonomiske udvikling og den sociale udvikling, det er kræfter, som går sammen og skubber samfundet i en helt ny retning, som først åbenbares undervejs. Vi er med andre ord brikker i et omsiggribende eksperiment. Det er derfor, vi er nødt til at diskutere begrebet ledelse igen og igen.

LUK LEDERSKABET OP!